

Stanovisko komise pro hodnocení dopadů regulace

k návrhu

nařízení vlády o úpravě některých záležitostí souvisejících s bytovým spoluvlastnictvím

---

I. Úvod

Návrh nařízení vlády o úpravě některých záležitostí souvisejících s bytovým spoluvlastnictvím (dále jen „**Návrh**“) reaguje na změnu v zákonné právní úpravě vlastnictví k bytům, kterou dojde k 1. lednu 2014, kdy s účinností nového občanského zákoníku bude zrušen mj. i stávající zákon o vlastnictví bytů a prováděcí předpis k němu.

Předkladatel Návrhem reaguje na zákonné zmocnění/pověření k vydání prováděcího předpisu k novému občanskému zákoníku v částech, které se týkají bytového spoluvlastnictví.

II. Připomínky a návrhy změn

Zpráva z hodnocení dopadů regulace (dále jen „**Zpráva**“) je podrobná a rozsáhlá – podzákoný text o rozsahu 18ti paragrafů komentuje na 43 stranách. Nedá se však bohužel říci, že rozsáhlost a podrobnost Zprávy by byla ku prospěchu věci. Spíše je tomu naopak. Zpráva sice dodržuje předepsanou strukturu, přílišným lpěním na detailech a repetitivností ale uživatele odrazuje. Z formálního hlediska lze proto předkladateli doporučit, aby Zprávu zásadním způsobem zestručnil a pokud možno též opatřil stručným úvodním shrnutím v rozsahu nejvýše dvou stran, na nichž popíše navrhovaná řešení, jejich důvody a očekávané přínosy/náklady.

Z obsahového hlediska je předkladateli třeba vytknout, že se v celé Zprávě nijak nezabývá zdůvodněním navrhované výše finanční hranice, podle níž má dle § 13 Návrhu vést linie rozdělení rozhodovací pravomoci shromáždění vlastníků jednotek na straně jedné a pravomoci statutárního orgánu společenství na straně druhé.

Ustanovení § 13 Návrhu zní takto:

„§ 13

(1) V působnosti statutárního orgánu společenství vlastníků jednotek je rozhodování o nabytí, zcizení nebo zatížení movitých věcí, jejichž pořizovací cena nedosáhne v kalendářním roce souhrnně částky 10 000 Kč, dále o zcizení nebo zatížení movitých věcí, jejichž zůstatková cena v kalendářním roce nepřesahuje v souhrnu 10 000 Kč; to neplatí, pokud stanovy společenství vlastníků jednotek určí něco jiného.

(2) V působnosti statutárního orgánu společenství vlastníků jednotek je rozhodování o opravě nebo stavební úpravě společných částí nemovité věci, nepřevyšují-li náklady v jednotlivých případech částku 1 000 Kč v průměru na každou jednotku; tento limit neplatí, pokud se jedná o opravy způsobené havárií na společných částech, nebo pokud stanovy společenství vlastníků jednotek určí něco jiného.“

Navržené řešení se zjevně snaží vytvořit pravidlo, podle kterého „jedna velikost sedí všem“, což je vždy obtížné, předkladatel však tento problém nijak nereflektuje.

S ohledem na problémy kolektivního rozhodování a problémy zmocnění, které jsou v kontextu SVJ často mimořádně vyhracené, je třeba věnovat konstrukci defaultních pravidel (tj. takových, která se uplatní, není-li dosaženo jiné dohody), velkou pozornost. Je totiž možné, že dohody dosaženo nebude (zejména ve velkých SVJ jsou s kolektivním rozhodováním notoricky známé problémy, malá SVJ pak často upadají do patových situací kvůli osobním animozitám) a defaultní pravidlo se stranami „zůstane navždy“.

Pevná finanční hranice stanovená v odstavci 1 je evidentně arbitrární, předkladatel ji však nijak nevysvětluje.

Finanční hranice stanovená v odstavci 2 je rovněž arbitrární, není však pevná, nýbrž proměnlivá v závislosti na velikosti SVJ. Zatímco pro malá SVJ může být hranice výdajů stanovená jako 1 000 Kč na jednotku příliš nízká, u velkých SVJ, čítajících někdy stovky jednotek, může být nepřiměřeně vysoká a může statutárnímu orgánu udělovat diskreci, která pro členy SVJ může znamenat nepřiměřené riziko. Na rozdíl od odstavce 1 zde navíc platí, že finanční limit není agregován v čase – ani tento rozdíl však předkladatel nijak nevysvětluje a nezdůvodňuje.

Předkladateli je třeba doporučit, aby Zprávu obsahově dopracoval, pokud jde o řešení navrhovaná v § 13, a to jak pokud jde o jejich přednosti, tak pokud jde o jejich rizika. Je dost dobře možné, že v tomto procesu předkladatel dospěje k závěru, že návrh § 13 je třeba změnit (např. tak, že v odstavci 2 bude zavedeno absolutně vyjádřené minimum a maximum nákladů v určitém časovém období).

III. Závěr

Komise RIA oceňuje podrobnost a rozsah Zprávy, současně však má za to, že tyto parametry k věcnému posouzení věci neprospívají – naopak, přes značný rozsah Zpráva nezohledňuje faktory (a potenciální náklady právní úpravy), uvedené výše. Komise RIA proto upozorňuje, že pro objektivní posouzení zdůvodnění předkládaného návrhu by bylo nutné doplnění Zprávy z formálního i obsahového hlediska tak, jak je uvedeno výše v části II.

Vypracoval:

JUDr. Tomáš Richter, LL.M., Ph.D.

Prof. Ing. Michal Mejstřík, CSc.,v.r.
předseda komise